

MINISTEREN

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget
Folketinget

Dato 9. oktober 2018
J. nr. 2018-5024

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget har i brev af 25. september 2018 stillet mig følgende spørgsmål (TRU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Hønge (SF).

Spørgsmål nr. 856:

Vil ministeren redegøre for, hvorfor selskabet bag byggeriet af Storebæltsbroen i sin tid ikke var opmærksom på forureningsproblemer hos underleverandøren, men kun kvaliteten af stålet? Ministeren bedes i den forbindelse oplyse, i hvilken grad lovgivningen, kontrakter, klausuler m.v. på det tidspunkt indeholdt krav om fokus på forureningsproblemer hos leverandører eller underleverandører, og hvordan man i sin tid sikrede efterlevelse af kravene.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Sund & Bælt Holding A/S, der oplyser følgende:

”Det skal indledningsvist understreges, at Sund & Bælt Holding A/S tager sit sociale ansvar meget alvorligt. Da sagen ligger næsten 30 år tilbage, er det svært for Sund & Bælt Holding A/S at give en detaljeret besvarelse af spørgsmålet, men Sund & Bælt Holding A/S har ikke i forbindelse med gennemgang af sagen fundet grundlag for at antage, at A/S Storebæltsforbindelsen ikke levede op til de regler og forpligtelser, som selskabet var underlagt i forbindelse med etableringen af Storebæltsforbindelsen.

Sund & Bælt Holding A/S har således ikke grund til at tro andet, end at byggeriet af Storebæltsforbindelsen skete i henhold til og i overensstemmelse med den lovgivning og praksis, der var gældende på tidspunktet, herunder i relation til miljø og arbejdsmiljø.

Byggeriet af Storebæltsforbindelsens østbro blev gennemført af CMF Sud S.p.A. Valget af CMF Sud S.p.A. skete efter gennemførelsen af en udbudsproces, hvor et af de elementer, der blev lagt vægt på ved valg af entreprenør, var miljøforhold. Den daværende EF-Kommission overvågede udbudsprocessen tæt, herunder med henblik på at sikre at udbuddet blev indgået i overensstemmelse med fællesskabsretten. Det fremgår af kontrakten mellem A/S Storebæltsfor-

bindelsen og CMF Sud S.p.A., at det italienske stålværk Ilva var underleverandør til CMF Sud S.p.A.

A/S Storebæltsforbindelsen havde imidlertid alene et kontraktforhold til CMF Sud S.p.A. i relation til byggeriet af Storebæltsforbindelsens østbro. A/S Storebæltsforbindelsen indgik således ikke i selvstændige kontraktforhold med underentreprenører og underleverandører, og A/S Storebæltsforbindelsen skulle således henholde sig til CMF Sud S.p.A. i relation til de kontraktkrav, A/S Storebæltsforbindelsen fastsatte for byggeriet af Storebæltsforbindelsen. Dermed var det CMF Sud S.p.A.'s ansvar at sikre, at underentreprenører og underleverandører levede op til de kontraktretlige krav i forholdet mellem A/S Storebæltsforbindelsen og CMF Sud S.p.A.

Det er Sund & Bælt Holding A/S' forståelse, at dette var i overensstemmelse med daværende praksis ved den type kontrakter og skal blandt andet ses i lyset af, at byggeriet af Storebæltsforbindelsen skete via en række entreprenører, underentreprenører og underleverandører etableret i flere forskellige lande og dermed var underlagt en række forskellige lovgivningsmæssige krav. Det ville således i praksis have været vanskeligt for A/S Storebæltsforbindelsen at sikre, at den lange række af underentreprenører og underleverandører til hovedentreprenøren opfyldte de respektive landes lovgivningsmæssige krav, herunder fordi der ikke var noget kontraktforhold mellem A/S Storebæltsforbindelsen og/eller underentreprenører og underleverandører til hovedentreprenøren CMF Sud S.p.A. i relation til byggeriet af A/S Storebæltsforbindelsen. Denne forpligtelse lå hos hovedentreprenøren, der indgik kontrakterne med underentreprenører og underleverandører.

I kontraktgrundlaget fremgik det, at entreprisen skulle udføres i overensstemmelse med dansk ret, der blandt andet omfattede de til enhver tid gældende danske love, anordninger og bekendtgørelser samt de ifølge fællesskabsretten umiddelbart anvendelige regler i traktaten om Det Europæiske Fællesskab og sådanne umiddelbart anvendelige regler, som er vedtaget af Fællesskabets institutioner. Det fremgik også, at entreprisen skulle udføres i overensstemmelse med gældende danske bestemmelser vedrørende de pågældende arbejder om beskyttelse på arbejdspladsen og arbejdsforholdene i øvrigt.

Det fremgår, at entreprenøren var forpligtet til at sikre, at alle nødvendige godkendelser eller tilladelser blev opnået, og der blev i den forbindelse henvist specifikt til indholdet i lov om arbejdsmiljø og miljøbeskyttelsesloven, for så vidt angår sikkerhed for entreprenørens ansatte og påvirkning af miljøet.

Henset til byggeriets størrelse og omfang samt projektets statslige karakter indførte A/S Storebæltsforbindelsen imidlertid et skærpet krav til kvalitetsstyring, hvilket ikke var kutyme i anlægsbranchen på daværende tidspunkt. Kvalitetsstyringsprogrammet var en del af kontraktforholdet mellem A/S Storebæltsforbindelsen og CMF Sud S.p.A., og entreprenøren skulle sikre, at der i

forholdet til underentrepriser og underleverandører blev etableret og efterlevet kvalitetsstyringsprogrammer af tilsvarende standard. Entreprenøren etablerede derfor en specifik kvalitetsstyringsorganisation på sagen, der skulle sikre at kvalitetsstyringskravene i kontrakten blev overført til og efterlevet hos alle parter i entreprenørens regi.

Kravene til kvalitetsstyringsprogrammet var defineret af A/S Storebæltsforbindelsen i udbudsmaterialet. Efter disse skulle kvalitetsstyring anvendes af alle deltagere i projektet og baseres på dokumenterede systemer. Kvalitetsstyring blev betragtet som en integreret del af arbejdet, således at en entreprenør, der var ansvarlig for kvaliteten af et arbejde, også var ansvarlig for den tilknyttede kvalitetsstyring.

Kvalitetsstyringsprogrammet omfattede også planlægningen af arbejdet, således at udførelsen af aktiviteterne levede op til kontraktens og myndighedernes krav. Som en del af kontraktgrundlaget mellem A/S Storebæltsforbindelsen og CMF Sud S.p.A. havde entreprenøren leveret en kvalitetsmanual, hvoraf det fremgår, at entreprenøren skulle sikre miljømæssig kontrol.

Sund & Bælt Holding A/S er på baggrund af en gennemgang af sagen ikke bekendt med, at A/S Storebæltsforbindelsen hverken under anlægsarbejdet eller efterfølgende blev gjort opmærksom på, at der var miljømæssige udfordringer forbundet med leverancen af stål fra stålværket Ilva. Som nævnt indledningsvist er det Sund & Bælt Holding A/S' opfattelse, at A/S Storebæltsforbindelsen ikke var forpligtet til at føre miljømæssigt tilsyn med eventuelle underentrepriser og underleverandører, ligesom dette ikke var sædvanlig praksis."

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen